A 45 UTÁNI ÉVEKBEN…

Közélet és hagyománytisztelet

A város életében a gimi mindig jelentős szerepet játszott. Tanáraink a társadalmi élet ösvényein, mit ösvényein: sztrádáin, világító fáklyaként mutatták a jó példát a mezőváros polgárságának. *Janó igazgató úr* nem csak a városi képviselő testületben, de országos tanáregyesületekben is csillogtatta ragyogó elméjét — bizonyára őt követték társadalmi szerepet is vállaló, tanárrá lett osztálytársaink. Szintúgy követték ők *Borók, Porcsalmi, Zsoldos tanár urak* jó példáját, akik a paraszt népfőiskola előadói voltak. *Borbély tanár úr* a Kaszinó Egylet oszlopos tagja volt — bizonyára az ő szelleme vezeti az öregdiák találkozókra áhító közösségeinket. *Szász-Papolci tanár úr* sem fáradozott hiába „nagy buzgósággal azon, hogy a természetet felébressze", két hivatásos természetvédő és egy állatorvos is került ki az osztályból. No és az osztály zöme gondosan műveli kertjét, de legalább is öntözi erkélye virágait.

László János-Csutka Laci tanár úr a hegyközség elnöke volt — hát emlékét méltó módon és folyamatosan csakis Bollók bácsi kocsmája „terraszán" lehetett megülni. *Sajtos-Kukac tanár úr* mélységes mély hitének továbbadásán azonban átdübörgött a történelem: sem jezsuita-, sem kálvinista prédikátor-jelöltünk nem maradt a Jóatya által kijelölt úton. De a tanár úr az Iskolánkivüli Népművelési Bizottságban is működött, e munkája eredményesnek mondható, hisz az iskolán kivül mi is sokat „művelődtünk". *Oláh Károly-Linkusz tanár úr* meg éppen a Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetségének volt munkatársa, hát persze, hogy az osztály kedvelt hobby-ja az udvarlás lett.

Nagy Dezső tanár úr szelleme áthatotta a fiatalságot, így a Krasznai fivérek már alsós korukban a Vigadó színpadán Hubay műveket és a Monti Csárdást is átnyújtották a város művészetbarát közönségének anno…Akkoriban a „Forr a világ bús tengere, óh magyar"-t vezényelte Dezsi bácsi, mígnem aztán az új idők szelében *Törzsök tanár úr* már Bartók-Kodály művekkel vitte sikerre a gimi énekkarát. *É.Kiss Sándor tanár úr* sem csekély mértékben esküdött hűséget *Polühümniának,* mikor leventecsapatát vezényelve a vásártér felé, Pápai Ilcsiék háza előtt az egész századnak rá kellett zendíteni a *„Kiskút kerekes kút…"* kezdetű zengeményre.

A művészet végigkísérte a kort: *Ágotai-Panürge, Porcsalmi-Kosár tanár urak* a Városi Kórus-ban bontakoztak ki. *Lapis bácsi,* az inter-szomszéd fodrászmester, érthetetlen módon nem értékelte, amikor *Czukrász Imre* a városi kisbírótól kölcsönzött dobon a földszinti, Barcsay Laci meg cserkészkürtösből jazzpisztonossá készülődve az emeleti mosdóban gyakorolt szorgalmasan. A zajforrást hát át kellett helyezni *Gönczy Sanyiék* lakába.

A gimi a Vigadóban nagyszerű előadásokat rendezett: *Honvédest, Kodály:Székelyfonó, Kisfaludy:Kérők, Molière:Fösvény,* s a mi időnk kistérségi sikerű *Szigligeti:A csikós*-a lenyűgözte a művészetpártolókat.

No és a sport! Városi eseményszámba mentek a football meccsek, a legendás csatárok, *Halász Laci, Kása Gyuszi, Marschalkó Robi*, majd *Makai, Gulyás, Wagner.* S a csodakapusok, *gróf Degenfeld Kristóftól* a kisúji „Fekete Párdúc" *Nagy Csoliig.* S vertük a leventéket vasútasokat, karcagi gimit, MTE-ket — már amikor nem ők minket. Úszóverseny a karcagi Berekben, tornászversenyek: a vas, ezüst, bronz jelvényszerzők! Majd az új idők kosár-meccsei!

Hát még a majálisok, amire reggel vonultunk ki a városerdőbe, elől a cigánybanda, a tanári kar, a polgári iskola hajadonjai, majd a gimi diákserege. Délután már a fél város odakint volt!

Bizony, bizony miénk volt a város, s mi a városé!